

Svätojánsky

CHLEBÍK

Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniť.

Ján 6,35

3/2018

Obsah

Skutočný domov	2
Sola gratia.....	4
Seniorátne stretnutie mužov	7
Storočnica chrámu v Liptovskej Porúbke.....	7
Konfirmácia.....	8
Deň detí.....	8
Konfirmandi v Cisownici.....	8
Koncert spevokolov Liptova.....	10
Zlatá konfirmácia.....	12
Cirkevné dni.....	12
Záver školského roka.....	12
Denný detský tábor.....	13
Začiatok školského roka.....	13
Zborový deň.....	14
Stretnutie dorastu horného Liptova	15
List Liptovskej nemocnice.....	16
Halloween je oslava smrti.....	17
Spomienka na dr. Jozefa Szent-Iványiho	18
Vznik a zriadenie Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi po 1. svetovej vojne	20
Matrika od 6. 5. 2018 do 31. 10. 2018	25
Svätojánska muška	26
Podakovanie za účasť na cirkevných dňoch	28

Časopis evanjelikov Cirk. zboru Ev. cirkvi a. v. na Slovensku L. Ján s filiálkami Beňadiková, Podtureň a Uh. Ves. Časopis je nepredajný! Náklady na jeden výtlačok sú cca 1 €, preto sme vďační za každý milodar. Môžete tak urobiť na farskom úrade či v chráme.

Pre vnútromisijnú potrebu vydáva:

Ev. a. v. farský úrad, Starojánska 127,

032 03 Liptovský Ján

Telefón: 044/526 33 28, 0918 828 334

Email: lipt.jan@ecav.sk

Web: www.ecavliptovskyan.sk

IBAN: SK87 0200 0000 0032 6551 4051

Redakčná rada: Peter Taját, Naďa Kubányová, Ján Paciga, Anna Lubelanová, Jana Daňová, Jana Pivková

Foto: Juraj Janda, Peter Taját, web

Neprešlo jazykovou korektúrou

Technické spracovanie: Peter Taját

Ďakujeme za články, názory, námety. Redakčná rada si vyhradzuje právo na úpravu článkov.

Úvodník

Hľadá sa dobrý vianočný vinš

Opäť prišiel čas posielania vianočných blahoželaní. Tí tradičnejší posielajú pohľadnice, tí modernejší sms-ky, emaily a pod. Som však presvedčený, že každý človek, ktorý chce, aby jeho pranie znelo čo najúprimnejšie, hľadá slová, ktoré by nezneli ako fráza, ale ktoré by čo najlepšie vystihli túžbu človeka zaželať to najlepšie k týmto sviatkom. Pri pohľadniciach to znamená, že hľadáme tie nepredtlačené, alebo aspoň sa snažíme aj niečo vlastné pripísať. Pri elektronických správach to znamená, že si lámeme hlavu nad neošúchaným vinšom.

Nedávno som počul jedno zaujímavé vianočné blahoželenie: „Prajem ti v tvojom srdci slamu... Aby sa v ňom mohol narodiť Ježiš.“ Dobré, nie? Splňa všetky kritériá na to, aby sa stalo v tomto roku vhodným blahoželaním. Je neošúchaný, zaujímavý a navyše, želajúci čosi nesmierne dôležité. Aby tieto Vianoce boli o Pánovi Ježišovi. Aby sa nenarodil len v jasličkách v Betleheme, ale aby sa narodil aj v našich srdciach. Lebo keby sa Pán Ježiš aj tisíc rás narodil v Betleheme, a nenarodil by sa v našom srdci, bolo by to zbytočné.

Peter Taját

Domáce Služby Božie pri štedrovečernom stole 2018

Pred večerou, pred preberaním darčiekov, pod vianočným stromčekom – vedie hlava rodiny.)

V mene Boha: Otca, Syna i Ducha Svätého. Amen.

Milá moja rodinka, ani sme sa nenazdali a prešiel rok. Práve podľa toho, ako rýchlo prídu opäť narodeniny, leto či Vianoce vidíme, ako čas rýchlo plyní. Tak veľa sa toho aj v ostatnom roku udialo, tak veľa sme vykonali, stratili, ale i dostali. Kadečo sa vo svete či v našej rodine zmenilo, ale znova sa stretáme pri zvesti, ktorá je tá istá. Už po stáročia zaznieva znova a znova ľudom, raz šťastným inokedy nešťastným, raz v mieri inokedy vo vojne, raz v chudobe inokedy v blahobyte. Zaznieva a oznamuje stále trvajúcu Božiu lásku a Boží záujem o nás. A tak je to i dnes. Aj do našich životov vstupuje dnes Pán Boh s posolstvom lásky, ktoré je podoprené darom Jeho Syna. Ježiš Kristus prišiel, aby nás zachránil z nestálosti a vírov časného života a daroval nám večnosť. K Nemu sa i uprostred našich zápasov upneme, Jemu ďakujeme, Jeho vítajme a Jeho dnes oslavujeme. Veď je to tá najkrajšia správa, akú môžeme my, ľudia 21. storočia počuť.

ČAS RADOSTI, VESELOSTI

1. Čas radosti, veselosti /nastal požehnaný, / keď Spasiteľ, Vykupiteľ / narodil sa z Panny; / v mestečku Betleme / v jasličkách na slame / leží malé Pacholiatko na zime, / leží malé Pacholiatko na zime.

2. Čo sme všetci ľudia hriešni / túžobne čakali, / to anjeli pre svet celý / mocne zvestovali; / a preto plesajme, / spolu sa radujme. / Pacholiatko-Nemluvniatko vítajme, / Pacholiatko-Nemluvniatko vítajme.

3. Spasiteľu, nebies Kráľu, / Pane náš Ježiši, / z čistej Panny narodený, / Poklad náš najdrahší, / Kriste náš, Pane náš, / skloň sa k nám ako Pán, / a z milosti do radosti uved' nás, / a z milosti do radosti uved' nás!

EVANJELIUM PODĽA LUKÁŠA 2. KAPITOLA, VERŠE 2 – 14

„V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. Tento prvý popis bol vtedy, keď sýrskym vladárom bol Kyrenios. Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v požehnanom stave. Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. I porodila svojho prvorodeného syna, obvinula Ho plienkami a uložila v jasliach, lebo v nocľahárni pre nich nebolo miesto. A boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. A hľa, anjel Pánov postavil sa vedľa nich a sláva Pánova ich osvietila. I báli sa bážňou veľkou. Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú

radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jaslach. A hneď s anjelom sa zjavilo množstvo rytierstva nebeského, ktorí chválili Boha a volali: Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!”

APOŠTOLSKÉ VIEROVYZNANIE

Aby sme si počuté Božie slovo aj srdcom privlastnili skrze vieru, vyznajme ju spoločne slovami Apoštolského vierovyznania:

Verím v Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme.

Verím v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného, Pána nášho, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie panny, trpel pod Pontským Pilátom, ukrižovaný umrel a pochovaný bol; zostúpil do pekiel, v tretí deň vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesá, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho; odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.

Verím v Ducha Svätého, svätú cirkev všeobecnú, spoločenstvo svätých, hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Amen.

BÁSEŇ

Deti môžu predniesť básničku alebo modlitbičku. Napr:

Daj, Boh, šťastia tejto zemi, všetkým ľuďom v nej.
Nech im slnko jasne svieti každý boží deň.

Nech ich sused v láske má, nech im priazeň, pokoj dá.
Daj, Boh, šťastia tejto zemi, všetkým ľuďom v nej.

Daj, Boh, šťastia celej zemi, všetkým národom.
Nech im svetlo hviezd lásky ožiaruje dom.
Hladným chleba dobrého, chorým zdravia pevného.
Daj, Boh, šťastia celej zemi, všetkým národom.

Dopraj, Bože, svojmu dielu večné trvanie.
Nech sa samo nezahubí, všetci prosíme.
Rybám čistej vody daj, vtáctvo a zver zachovaj.
Dopraj, Bože, svojmu dielu večné trvanie.

MODLITBA

Skloňme sa a takto sa pomodlime:

Láskavý náš nebeský Bože, ďakujeme Ti, že prichádzaš do dnešnej doby, do nášho sveta, do našej krajiny, do našej cirkvi, do našej rodiny i do nášho života a prinášaš posolstvo lásky, ktorú dokazuješ darom svojho Syna. Dnes je malým dieťaťom, no predsa je naším Záchrancom. Veď je to predivný Radca, mocný Boh, Otec večnosti i Knieža pokoja. Ďakujeme za všetky dary, ktoré nám v Ňom dávaš, nadovšetko dar spasenia a večného života. Prosíme Ťa, daj, aby sme Teba i Tvojho Syna radostne vítali, svoje srdcia i domovy Mu otvárali a urobili Ho Pánom nášho života, nechali sa Ním viesť a spoľahli sa na to, že pod Jeho vedením dosiahneme raz večný život v nebi. Amen.

Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje! Príd' kráľovstvo Tvoje! Buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes! A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim! I neuvod' nás do pokušenia! Ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva naveky. Amen.

Sláva Bohu: Otcu, Synu i Duchu Svätému, ako bola na počiatku, i teraz i vždy, na veky vekov. Amen.

TICHÁ NOC

1. Tichá noc, svätá noc. / Usnula zem celá, / dvaja len bdejú v Betleheme; / v jasliach Dieťa tam utešené / tíško, spokojne spí / tíško, spokojne spí.

2. Tichá noc, svätá noc. / Anjeli priniesli / najprv pastierom radostnú zvesť, / z nej teší sa i dnes celý svet: / Prišiel Spasiteľ k vám! / Prišiel Spasiteľ k vám!

3. Tichá noc, svätá noc. / V Ježiši-Dieťati / Boh sa láskavo usmieva nám, / anjel zvestuje: Buď pokoj vám! / Kristus je daný nám. / Kristus je daný nám.

POŽEHNANIE

A teraz už milosť Pána nášho Ježiša Krista a láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými nami. Amen.

V Hybiach máme nového seniora

Slávnosťou inštalácie bol dňa 28. októbra 2018 do úradu seniora Liptovsko-oravského seniorátu uvedený hybský farár Stanislav Grega. Slávnostný akt vykonal biskup Východného dištriktu Slavomír Sabol. Slávnosť prebehla za účasti farárov i ďalších bratov a sestier z celého seniorátu i hostí z iných seniorátov.

Brat biskup v inštalačnom príhovore na slová proroka Jeremiáša 1, 4 – 10 zdôraznil, že v službe seniora je potrebné stáť preniknutý Božím slovom. Po inštalačných otázkach a sľube mu odovzdal Zápisnicu o zvolení za seniora Liptovsko-oravského seniorátu a vyhlásil ho za seniora.

Primátor mesta Liptovský Hrádok Branislav Tréger zaželel novozvolenému

seniorovi, aby spájal ľudské srdcia. Dozorca rodného cirkevného zboru brata seniora Marhaň a zástupca dozorcú Šarišsko-zemplínskeho seniorátu Radoslav Brehuv pripomenul, aby sa brat senior v službe nebál a zároveň aby nezabudol na svoju rodinu. Dozorca cirkevného zboru Hybe Ondrej Mrlian sa v rámci svojho príhovoru za brata seniora pomodlil. Senior Gemerského seniorátu Radovan Gdovin označil Stanislava Gregu ako moderného farára, ktorému nie sú cudzie výdobytky modernej techniky. Pripomenul, že najvyšším cieľom má byť vždy Kristus. Bývalý farár brata seniora v jeho rodnom zbore, terajší senior Tatranského seniorátu Jaroslav Matys, ktorý zdôraznil potrebu prispieť k jednote cirkvi. Svojho otca pozdravil z videozáznamu aj syn Samko, ktorý je momentálne na štúdijskom pobyte v zahraničí.

Doterajšia sestra seniorka Katarína Hudáková sa zamyslela, nad tým, čo má novému seniorovi odovzdať. Nemôže to byť seniorát, keďže ho nevlastní. Nemôže to byť ani pomyselné žezlo, pretože v cirkvi nie je úrad moci. Nemôžu to byť ani skúsenosti, aspoň nie jednorazovo. Možno ich iba odovzdávať. Môže to byť však niekoľko rád, predovšetkým: zachovaj si pokoru a bázeň pred Bohom.

Slávnosť doprevádzala spevom hudobná formácia KVD. Jej klavirista Martin Tipul sprevádzal služby Božie aj hrou na organe. Vysoká úroveň slávnosti bola podčiarknutá i videozáznamom, ktorý vyhotovil domáci cirkevný zbor (je možné si ho pozrieť na <https://www.youtube.com/watch?v=XtzDL8eEzok>). Na záver sa v kultúrnom dome konala slávnostná recepcia pre všetkých hostí.

Stanislav Grega je zborovým farárom v cirkevnom zbore Hybe od roku 2005. Od roku 2008 vykonával funkciu kon-seniora Liptovsko-oravského seniorátu. Vo funkcii nahradil Katarínu Hudákovú, zborovú farárku v cirkevnom zbore

Liptovský Ondrej, ktorá ju zastávala dve funkčné obdobia, teda 12 rokov. Cirkevno-právne predpisy nedovoľujú túto funkciu zastávať viac ako dve funkčné obdobia za sebou.

-pt-

Nie som typ sólového hráča

Rozhovor so Stanislavom Gregom, novozvoleným seniorom Liptovsko-oravského seniorátu.

Každý, kto stojí v duchovnej službe vyšiel z prostredia, ktoré vplývalo na jeho duchovný vývoj. Čo ťa ovplyvnilo v detstve a mladosti pri rozhodovaní povedať „áno“ Božiemu volaniu do služby?

Božie volanie i povolanie som prežil v mojom rodnom cirkevnom zbore v Marhani. Práve tam som bol formovaný i vychovávaný. Najprv v rodine a potom na náboženstve, konfirmácii a pre-

dovšetkým na mládeži. V roku 1990 Pán Boh do nášho cirkevného zboru povolal za zborového farára Jaroslava Matysa, ktorý sa pustil do práce v cirkevnom zbore s plným nasadením a chuťou. Na mládeži, ktorá v tomto čase pod vedením nového farára vznikla, som sa učil o Bohu. Mal som veľa priateľov, mládežníkov, s ktorými sme postupne spoznávali, čo znamená veriť a žiť s Kristom.

Som vďačný Pánu Bohu za týchto ľudí, ktorí sú mi až dodnes priateľmi. Pán Boh do služby v cirkvi okrem mňa povolal aj mnohých z nich, buď ako farárov, alebo laických pracovníkov. V tomto prostredí cirkevného zboru cez mnohé kázne a výklady, cez napomínania i povzbudzovania rodiny, brata farára i priateľov som prežil povolanie slúžiť Pánu Bohu.

Cirkev je rodina a ako rodina by mala dobre fungovať. Božie slovo nás napomína, že duchovný pastier by mal dobre spravovať svoju rodinu. Je to predpoklad, že sa bude dobre starať aj o rodinu cirkvi. Čo pre teba znamená tvoja rodina?

V prvom rade musím povedať, že som Pánu Bohu vďačný za svoju rodinu. Za tú, v ktorej som vyrastal, aj za tú, ktorú som si sobášom vyženil, ale predovšetkým som vďačný za svoju manželku a deti, ktoré nám Pán Boh daroval. Nevieť, či dobre spravujem svoju rodinu. V tomto zmysle mám skôr výčitky svedomia. Nie vždy mám pre nich dostatok času, no som šťastný, že Pán Boh nedaroval svoju milosť len mne, ale aj mojim blízkym. A to je pre mňa vzácné. Môžem vedieť, že moja manželka Adriánka sa za mňa modlí a slúži v cirkevnom zbore. Som vďačný, že Samuel a Sára slúžia v zbore na mnohých miestach a aj náš najmladší syn Natanael má svoje spoločenstvo. Bez Pána Boha a bez podpory mojej rodiny by som len veľmi ťažko dokázal slúžiť.

Zároveň som vďačný aj za rodinu, ktorou sa mi stal cirkevný zbor v Hybiach. Ľudia v zbore sú pre mňa požením, sú mi veľmi blízki a vzácní. Ich láska, ktorú dokážu prejaviť mne i celej

našej rodine ma vždy udivuje. Celá rodina sme tu mohli nájsť nový pozemský domov.

Na čo by si chcel položiť najväčšie dôrazy pri práci v senioráte?

Podobne ako v cirkevnom zbore, aj v senioráte je veľmi veľa práce. Nato, aby človek mohol urobiť čo najviac, potrebuje ochotných spolupracovníkov. Nie som typ sólového hráča. Rád tvorím a spolupracujem s ľuďmi. V cirkvi je dôležité byť spolu, tešiť sa i plakať, spoločne niesť bremeno služby. Myslím si, že je potrebné, aby bratia farári a sestry farárky, ale aj neordinovaní spolupracovníci v senioráte boli povzbudzovaní k službe. Nech v službe, ktorú konáme, máme neustále na mysli, čo je dôležité, a konáme tak, aby mnohí, ktorí na nás hľadajú, mohli aj skrze nás vidieť, že Pán Boh je živý a dobrý.

Aký odkaz by si dal novému vedeniu našej cirkvi?

Myslím si, že situácia v našej cirkvi v posledných rokoch veľmi ľudí rozdelila. Preto novému vedeniu želim, aby im Pán Boh dal múdrosť a svojho Svätého Ducha, ktorý jediný dokáže spájať to, čo je rozdelené, a opraviť to, čo je rozbité. Želám im veľa múdrosti i vynaliezavosti v dobe, ktorá sa oproti minulosti veľmi výrazne posunula. Na túto zmenu sme však ako cirkev ešte nestihli zareagovať. Želám im, aby naďalej viedli život v bázni a pokore pred Bohom, lebo ak ktokoľvek z nás takto žije, nechce Pána Boha svojim konaním zarmútiť. Prajem celej našej cirkvi, aby bol Duch Boží rozliaty v našich srdciach a Jeho láska v nás bohato prebývala.

Zhovárala sa Katarína Hudáková,
ev. a. v. farárka, Liptovský Ondrej

Pamiatka zosnulých

Prinášame vám niekoľko záberov z tohtoročnej Pamiatky zosnulých. Hoci ju slávime 2. novembra, v cirkevnom zbore využívame deň voľna 1. novembra. Vtedy sa konajú pobožnosti na všetkých cintorínoch. V tomto roku výnimočná bola najmä pobožnosť v Uhorskej Vsi, kde bol posvätený obnovený kríž na cintoríne. Posviacku vykonal evanjelický i rímskokatolícky farár.

Pamiatka posvätenia chrámu

Liptovský Ján 2. decembra 2018

– 110 rokov uplynulo od posvätenia obnoveného evanjelického chrámu Božieho v Liptovskom Jáne. Ten predchádzajúci, tolerančný z roku 1785, zničil v roku 1907 požiar. Len rok stačil, aby už nový chrám Boží mohol byť posvätený. Pri tejto príležitosti sa konali slávnostné služby Božie, na ktorých ako slávnostný kazateľ zvestou Božieho slova poslážil emeritný biskup Július Filo.

Na slávnosti vystúpili štyri spevokoly (mužský, ženský, mládežnícky spevokol a žiaci ZŠ). Medzi hosťami boli starosto-

via obcí na území cirkevného zboru, takže rímskokatolícky farár Peter Kvasňák.

Súčasťou služieb Božích bola posviacka nových oltárnych rúch. Tri budú slúžiť na oltári v zborovej miestnosti (biele, fialové a zelené) a jedno bude pre kazateľňu v chráme Božom (zelené). Vyhотовila ich firma Parta z Detvy.

Popoludní sa konal organový koncert, na ktorom hral Metod Rakár a spievala Pavla Hudziková. Súčasťou slávnosti bola aj výtvarná a literárna súťaž Kostol – môj dom, do ktorej sa zapojili žiaci z cirkevného zboru.

Pozdvihnite hlavy

Táto kázeň zaznela na slávnostných službách Božích pri príležitosti 110. výročia posvätenia chrámu Božieho v Liptovskom Jáne.

My slovo Tvoje chceme čuť, Ó, Kriste náš,
Ráč prísť k nám, s nami pobudnúť,
Však znáš nás, znáš.
Čím ťažší nášho žitia boj,
Tým viac sme za ten príchod Tvoj
A Tvoju zvesť...
Dopraj nám vzdať Ti slávu, česť. Amen

Ev. podľa Lukáša 21, 25 – 31 a 36: „A budú znamenia na slnku a na mesiaci i na hviezdach, a na zemi úzkosť národov, ktoré budú bezradné pre hučanie mora i vlnobitia; ľudia zamrú strachom v očakávaní vecí, ktoré prídu na celý svet. Lebo nebeské moci budú sa pohybovať. A vtedy uvidia Syna človeka prichádzať v oblaku s mocou a slávou veľkou. Keď sa toto začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite hlavy, pretože sa približuje vaše vykúpenie. Potom im povedal podobenstvo: Pozrite si figovník a všetky stromy; keď vidíte, že už pučia, sami viete, že je leto blízko; tak aj vy, keď uvidíte, že sa toto deje, vedzte, že blízko je kráľovstvo Božie. Bdejte teda každý čas a modlite sa, aby ste mohli ujsť všetkému, čo sa má stať, a postaviť sa pred Syna človeka.“

DEŇ VĎAČNOSTI A OBNOVY

Znovu prvá adventná nedeľa. Pre nás dnes zvlášť významná nedeľa. Schádzame sa v našom milovanom chráme v Liptovskom Jáne. Dnes je presne 110 rokov od posviacky tohto chrámu. Dnes je tiež 233 rokov od posviacky tolerančného chrámu, ktorý zhorel pri požiari obce pred 111 rokmi. Myslíme s vďakou na tých, čo sa o túto stavbu zaslúžili, mnohých gazdov, ktorí vláčili na svojich koníkoch materiál. Myslíme na vtedajšieho brata farára Kolomana Királyiho, myslíme s vďakou na dozorcú Jozefa Szentiványiho, ktorý venoval prostriedky na tento nádherný oltár a kazateľňu. Myslíme na našich predkov, našich starých a prastarých otcov a matky. Kňazov pôsobiach v tomto zbore, dozorcov, presbyterov, rodičov, čo tu vychovávali

dietky vo viere. Obdivujeme staré vzácnosti, zachované z prvého chrámu krstiteľnicu, svietnik pod vežou, obdivujeme tento novogotický chrám s jeho krásou.

Obnova starých hodnôt, to je asi téma, ktorú by sme mohli pomenovať, ako výzvu, ktorá nás spája pri tejto slávnosti. Staré hodnoty, stará architektúra obnovená pre nás a my uprostred tohto chrámu teraz na začiatku nového roka cirkvi a nového života tohto zboru v tomto chráme. Túžime po obživení našej viery. Modlíme sa spolu, tak ako je to vyjadrené v piesni: „Premeň na živý chrám srdcia všetkých veriacich“. Po tom túžime v tento deň.

Ako chceme zasvätiť tento sviatok, ako chceme vstúpiť do nového roka cirkvi a nového roka tohto spoločenstva v tomto 110 ročnom chráme? Aké

predstavy v nás prebúdza advent, pohľad dopredu, Príchod Božieho Syna, ten prvý a najmä ten druhý, ktorý sa blíži a je pred nami?

Ludská fantázia vytvára rôzne predstavy v súvisi s budúcnosťou. Stoickej filozofii tvrdili, že svet je každých tisíc rokov pohltení vo veľkom požiari, a potom sa všetko začne znovu a história sa opakuje. Mnohí naši súčasníci a možno často aj my sami sa motáme v bludnom kruhu, akoby tu nebolo iných zmien okrem nášho starnutia. V niektorých krajinách vraj obchodníci – chytráci, úspešne predávajú balíčky, alebo miestenky na cestu do neba alebo do pekla...

Ako je to so smerovaním nášho života? Jestvuje cieľ, ktorý nás priťahuje, alebo sa len točíme v opakovaných cykloch ľudských chýb a ubližovania, v ktorých sa usilujeme o hľadanie svojej pravdy

a spravodlivosti?

NIE SME V BLUDNOM KRUHU

Pozdvihnime hlavy, lebo sa priblížilo naše vykúpenie, pretože Syn človeka príde v oblaku a ľudia to uvidia. To je to evanjelium, ktoré nám je dnes dané. Ježiš Kristus nám dnes slovami evanjelia hovorí o svojom druhom príchode. V advente sa vždy vraciame do obdobia pred dvetisíc rokmi, keď Pán Ježiš Kristus prišiel v nádhernom tichom čase a narodil sa panne Márii v Betleheme v rode kráľa Dávida. Klenba nášho chrámu pripomínala v minulosti betlehemské nebo, bola posiatá hviezdami, tak sa pamätám. Spomíname a pripravujeme sa na oslavu narodením Pána Ježiša Krista, ktoré sú pre nás vzácnejšie ako naše vlastné narodeniny. Veď nimi a Jeho smrťou za nás na kríž a vzkriesením v tretí deň sa z nás stali už nie iba smrteľníci vydaní napospas osudu, ale milované večné Božie deti. Advent je však s pribúdajúcimi rokmi stále viac evanjeliom o druhom príchode. Pána Ježiša Krista. Pozrieme dopredu, pozdvihnime hlavy, lebo sa priblížilo naše vykúpenie.

Nemotáme sa v bludnom kruhu, nezačínáme znova, aby sme zistili, že sa opakujú tie isté hrôzy a bolesti, ktoré zažívali naši predkovia. Smerujeme k cieľu, ktorý dáva zmysel. Naše vykúpenie sa blíži. Syn človeka príde. Ľudia to uvidia. Ľudia ako my to uvidia. Čo urobíme s touto správou?

ZNAMENIA, MODLITBA, PRÍPRAVA

Všímajme si znamenia a berme ich vážne. To neznamená, že sa máme desiť, hoci mnohí zamrú strachom a zamierajú strachom. Niektorí sa síce na tom všetko zabávajú a niektorí sa možno začnú na všetkom, čo sa bude diať zo začiatku zabávať. Niektorí možno začnú naposledy

nejaké nové obchody, cestovný lístok do raja, alebo do pekla...

Bdejme každého času a modlime sa, aby sme mohli ujsť tomu všetkému. Ako sa to dá? Dnes a každú nedeľu adventu v tomto kostole dostávame pozvanie k stolu Pánovmu. Pán Ježiš Kristus ten nebeský hosťiteľ nás dnes pozýva na svoju recepciu. Praje si, aby sme od neho dostali silu pre našu vieru a našu lásku. Praje si, aby sme od neho dostali posilnenie našej jednoty v Ňom. Praje si, aby sme od Neho získali silu pre pohľad dopredu.

Pripravujeme sa na to, že sa budeme môcť postaviť pred Synom človeka, keď potom príde. Luther raz povedal: Všetci mudráci tohto sveta sa nám kresťanom vysmievajú, že vykonávame úlohy nášho Pána Ježiša Krista s vážnosťou. Keď však príde ten posledný deň, nebudú sa cítiť dobre „. My sa však potom budeme radowať. Tešme sa, že sa budeme môcť raz spolu ako rodina Božích detí postaviť pred PJK, toho prichádzajúceho kráľa kráľov. Spolu s tými, čo patrili do našich rodín. S tými, čo budovali tento chrám

Príprava na stretnutie s Pánom Ježišom nie je nejako filozofické rozmýšľanie, alebo historické polemizovanie o dejinách a osobe Vykupiteľa. Nie je to vnucovanie sa Ježišovi, ale úplné oddanie svojho ducha Kristovi, sytenie sa Ním... Tak to povedal Adam Mickiewicz, jeden z najväčších romantických básnikov Európy v 19. st. Oddanie sa nášho ducha Kristovi. A samozrejme láskavá služba všetkým, ktorých Ježiš miluje. Ktorí sú odkázaní na pomoc a Jeho lásku. Tým môžeme poslúžiť v Jeho mene. To nech je naša príprava na stretnutie s Ním.

Na všetky naše otázky nám dnes Pán Ježiš Kristus hovorí: Pozdvihnite hlavy, pretože sa priblížilo naše vykúpenie. On príde a uvidíme Ho. Všímajme si znamenia, ale nebojme sa ako niektorí. Vedzme, že sa priblížilo naše šťastie, naše vykúpenie. Bdejme a modlime sa a dajme sa pozvať a preniknúť dnes vo Večeri Pánovej mocou Jeho víťazného večného života. Amen

Július Filo
emeritný biskup

Stavba nového kostola

Keď v októbri 1907 vyhorela časť obce Liptovský Ján, zhorela aj cirkevná škola s kostolom. Faru sa podarilo pred požiarom ochrániť. Bolo treba ratovať hlavne horiace domy občanov, samozrejme aj školu a kostol. Pôvodný, tolerančný kostol pochádzal z roku 1783. Mal šindľovú strechu a rovný strop, nemal klenbu, a hoci pôvodné tolerančné kostoly veže nemali, tento už mal pravdepodobne vežu pristavenú, pretože ako sa píše v kronike, požiar zničil aj dva zvony. Žiaľ, podoba pôvodného chrámu nebola nikde zachytená, podľa mojich poznatkov neexistuje ani dobová

maľba.

Ostala len krstiteľnica, skriňa a luster. Pri požiari stihli z chrámu vyniesť len krstiteľnicu, drevenú gotickú skriňu zo sedemnásteho storočia a malý luster. Tieto tri vzácne pamiatky sú aj teraz súčasťou nášho chrámu. Krstiteľnica stojí na pôvodnom mieste, gotická skriňa je za oltárom. Krstiteľnica aj skriňa sú v zozname kultúrnych pamiatok a pamiatkari každé dva roky kontrolujú, v akom sú stave. Zachránený luster visí v kostole pri vchode od veže.

V tom čase bol u nás farárom už viac ako tridsať rokov brat farár Koloman Ki-

rály a celozborovým dozorcom zeme-
pán Jozef Szentiványi. Po požari nebo-
lo kde odbavovať služby Božie ani kde
učiť deti. Aké boli vytvorené provizoriá,
nevieme, naviac už bola jeseň a blížila
sa zima. V tom čase asi ani nikto nevie-
dol kroniku. Vieme však, že sa vypísala
zbierka, ktorá určovala, koľko na nový
kostol prispajú veriaci v matkocirkvi
v Liptovskom Jáne a koľko filie Podtu-
reň, Liptovská Porúbka, Závažná Poruba,
Liptovský Ondrej, Beňadiková, Kanská
a Uhorská Ves. Tiež z dostupných ma-
teriálov vieme, že bola vypísaná aj ce-
locirkevná zbierka a zbierka v Potiskom
dištrikte, do ktorého patrili aj náš cir-
kevný zbor. Situáciu skomplikovala filia
Liptovská Porúbka, ktorá na konvente
svojím kurátorom Madudom oznámila,
že na zbierku neprispajú, pretože chcú
vytvoriť vlastný cirkevný zbor. Do Lip-
tovského Jána je pre nich ďaleko a budú
stavať vlastný kostol.

Nový kostol mal byť v neogotickom
štýle. Vo výberovom konaní bol vybratý
plán staviteľa Juraja Košuta z Popradu.
Nový oltár a kazateľňu dal na svoje ná-
klady vyhotoviť dozorca Jozef Szentivá-
nyi. Cirkevníci, väčší gazdovia, pomáhali

dovozom materiálu konskými povozmi.
Do roka bol postavený nový kostol, roz-
šírený a prestavaný v neogotickom štýle.
Dĺžka kostola je 24,20 m, šírka 16,75 m,
výška 10 m. Výška veže je 32 m. Klenba
je zo špeciálnej železobetónovej kon-
štrukcie. Vnútorňa maľba bola s temati-
kou viničných ratolestí. Hoci sa posviac-
ka konala už v I. adventnú nedeľu r. 1908
(rovnako ako v tolerančnom pôvodnom
kostole), v chráme ešte neboli lavice ani
organ. Tie si zbor zadovážil neskôr.

Podľa účtov z 3. mája 1909 znovu vy-
budovanie chrámu stálo 48.780 zlatých.
Cirkevný zbor ostal ešte niekoľko rokov
zadĺžený, čo prinášalo mnohé problémy
aj neskôr, najmä keď v roku 1911 zomrel
vyčerpaný brat farár K. Királyi.

Čo povedať na záver? Nielen v ži-
vote ľudí, ale aj celých cirkevných zbo-
rov prichádzajú starosti a skúšky. Tak to
bolo aj v našom cirkevnom zbore. I keď
Pán Boh dopúšťa, predsa neopúšťa. Ďa-
kujeme mu, že bol pri nás i v ťažkých
chvilách a z Jeho milosti si teraz môžme
pripomínať 110-ročnicu znovupos-
tavenia.

Ing. Ján Paciga, PhD.
zborový kronikár

Kostol – môj dom

Cirkevný zbor usporiadal pri príležitosti 110. výročia posvätenia chrámu Božieho v Liptovskom Jáne literárnu a výtvarnú súťaž na tému „Kostol môj dom“. Do súťaže sa mohli zapojiť deti a mládež bývajúci na území cirkevného zboru. Výtvarná či literárna technika neboli obmedzené. Výtvarné práce boli vystavené počas slávností a získavali hlasy jednak priamo v kostole alebo prostredníctvom internetového hlasovania. Práce z literárnej časti súťaže boli iba tri, a teda boli ocenené všetky. Odmeňovanie výhercov prebehlo počas služieb Božích v 2. adventnú nedeľu.

Výtvarná súťaž

1. kategória: 1. – 4. ročník

1. miesto: Júlia Tajátová

3. miesto: Timea Perašinová

2. miesto: Sandra Bobříková

2. kategória: 5. – 9. ročník

1. miesto: Tomáš Jezný

2. miesto: Adrian Bella

Literárna súťaž

Martina Radičová

Dovoľte mi porozprávať vám pár viet o našom kostole v Liptovskom Jáne.

Začnem tak, že vám poviem, ako si kostol predstavujem. Vlastne nemám nejakú predstavu, ako by mohol kostol vyzerat'. Je podľa mňa dobrý taký, aký je. Až na to, že je v ňom zima.

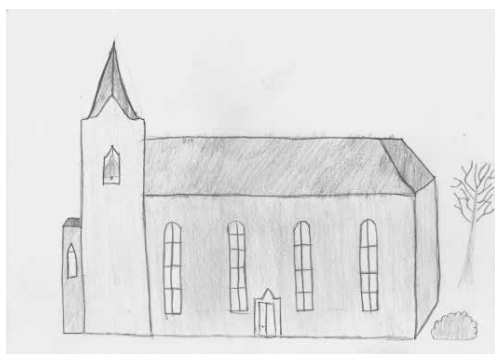
Som rada, že počas služieb Božích majú deti detskú besiedku, kde sa všeličo vyrába, spieva a rozpráva. Mňa veľmi zaujímajú príbehy o Bohu, ktoré si tam rozprávame. Jednoducho, na detskej besiedke je vždy fajn.

V kostole si môže človek oddýchnuť a zamyslieť sa nad všetkým. Nad všetkými hriechmi a zlými skutkami, čo vykonal. Podľa mňa je kostol ideálne miesto na vyčistenie myšlienok.

Taktiež mám radosť, keď sa konajú nejaké hry alebo súťaže na oslavu výročia alebo tak podobne. Väčšinou to býva v lete po službách Božích.

Tak a teraz sa môžem presunúť na náš spevokol. My v Jáne máme viacej spevokolov. Jeden je mužský, potom ženský a nakoniec spevokol Svätajánske mušky. Spevokol Svätajánske mušky je detský spevokol, ktorý navštevujem aj ja.

Nácvik mávame v piatok o piatej hodine poobede. Nacvičujeme tam piesne, ktoré potom spievame na našich vystú-

3. miesto: Rastislav Šikulaj

peniach, alebo sa hráme. Popravde, hranie je obľúbená časť nás všetkých, ale spievame tiež radi.

Niekedy vystupujeme aj spoločne s mužským a aj ženským spevokolom. Napríklad ako raz, keď sme boli vo Zvolene.

Tak, týmto by som ukončila moje rozprávanie. Ďakujem za pozornosť.

Júlia Tajátová

Rada chodím do kostola, je to ako môj druhý dom. Modlím sa tam a spievam piesne. V kostole cítim Božiu prítomnosť a to je dôvod, prečo tam rada chodím. Učím sa v kostole o Pánu Bohu. Pán farár nám tam rozpráva slovo Boha,, elbo Pán farár je Jeho služobník. Niekedy si myslím, že je to len krásny sen, keď spievam piesne na chválu Pánu Bohu. Niekedy nechcem ísť ani preč, keď skončia služby Božie. Keď vystupujem, je to, ako by som bola v raji. Je to proste to najlepšie, čo si môžem priať, preto je kostol môj dom.

Peter Taját

Chodím do kostola skoro každú nedeľu. Rád počúvam slovo Božie. Cítim sa v kostole ako doma. V kostole rád spievam kresťanské pesničky. Rád sa učím o Pánu Bohu aj Pánovi Ježišovi. Mám rád kostol.

Vianoce v kostole

Blížia sa vianočné sviatky. Pre mnohých je neodmysliteľným štartom do slávania týchto sviatkov návšteva štedrovečerných bohoslužieb v kostole. Nasledujúce riadky sú o dvoch mužoch, ktorí takýto zvyk vo svojom živote dlho nepestovali. Dočítala som sa o nich v knihe G. Thomas: Sacred Pathways, ktorá vyšla v češtine pod názvom Posvätné stezky (Návrat domů, 2008). Reč je o tom, čo im dáva liturgická bohoslužba v chráme. Možno niečo z toho je alebo bude aj vaša skúsenosť. Počas prichádzajúcich sviatkov alebo v budúcnosti viac vzdialenej.

Prvý muž sa volá Rod Dreher. Je to filmový kritik z New York Post. Tento muž vo svojom detstve navštevoval neformálne kresťanské zhromaždenia. Ako sám hovorí, emocionálny náboj týchto zhromaždení ho k viere pritiahol, ale nedokázal ho v nej udržať. Časom úplne zvlažnel a až stretnutie s dielami moderných kresťanských autorov ho priviedlo späť k viere. Vtedy začal hľadať cirkev s obradmi a štruktúrou. Objavil, že staré liturgie sú plné hĺbky a jeho uctievaniu dodávajú nový nádherný estetický prvok. Dojíma ho, keď si uvedomuje, že sa modlí tie isté modlitby, ktoré vysielali k Bohu kresťania mnohých predchádzajúcich storočí. To, že týždeň čo týždeň absolvuje tie isté rituály, prehľbuje jeho chápanie viery aj jeho identitu. Hovorí: „Žijem liturgickejšie aj vo svojom každodennom živote. Vďaka tomu je moja viera hlbšia a konkrétnejšia.“

Druhým mužom je autor knihy. Priznáva sa, že v mladosti bol nadšený priaznivec „spontánneho“ kresťanstva. Svoje kresťanstvo prejavoval tým, že svedčil na uliciach alebo bojoval za spravodlivosť. Ľudia, ktorí používali napísané modlitby a v istom období aj písané kázne, boli pre neho v skupine tých, čo „uhášajú Ducha“. Bol veľmi prekvapený, ako hlboko a pozitívne zareagovala jeho

duša, keď sa prvý raz stretol s liturgiou, predpísanými modlitbami a ďalšími náboženskými návykmi. Šokoval tým aj svoju ženu a deti. Mal pocit, akoby sa vrátil domov, hoci v takomto domove nikdy predtým nebol. Bol si istý, že sa dotýka svojich koreňov. Tie isté prvky, ktoré predtým považoval za mŕtve, mu začali dávať to, čo mu chýbalo. Píše: „Kresťanská viera je zakotvená v dejinách a spoločenstve. Celé jej dejiny sú späté s obradmi, symbolmi, sviatosťami a obetami. Pritom každý symbol, obrad, či rituál niekedy začal prekážať skutočnej viere alebo sa niekam odchýlil, hoci možno len čiastočne, alebo stratil svoju moc, pretože sa stal predmetom bezduchého opakovania. Prišiel som ale na to, že podstata problému nie je v symbole, obrade či rituáli, ale v ľudskom srdci. V mladosti som mal pocit, že som bol „oslobodený“ od množstva náboženských povinností. Neskôr som prišiel na to, že tieto povinnosti môžu byť príležitosťami k duchovnému rastu. Už som sa necítil oslobodený, ale naopak podvedený – ako keby som mal žiť kresťanský život, a pritom byť pripravený o množstvo užitočných pomôcok. Vnímal som, že ma nesie ich moc, živí ich pravda a posilňuje ich praktizovanie.“

Emília Halušková

Solus Christus

Galatským 5, 1 – 6: „Kristus nás oslobodil k slobode. Stojte teda a nedajte sa zapriať zase do jarma otroctva! Ajhľa, ja Pavel vám hovorím: ak sa dávate obrezáť, Kristus vám nič neprospeje. A znovu osvedčujem každému obrezanému, že je povinný plniť celý zákon. Úplne ste odlúčení od Krista, ktorí chcete byť ospravedlnení zo zákona; vypadli ste z milosti. Lebo my pomocou Ducha z viery očakávame nádej spravodlivosti. V Kristovi Ježišovi totiž ani obriezka ani neobriezka nemá moc, ale viera činná skrze lásku.“

Apoštol Pavol hovorí o nesmiernom dare Božej milosti, v ktorom nás Boh oslobodil do slobody. Netešíme sa z tohto daru, ale žijeme poviazaný život. Pre augustínskeho mnícha Martina Luthera bolo poznanie tohto daru ako nádych topiaceho sa človeka, ktorého vytiahol nad hladinu. Žiadne odpustky, žiadne záslužné skutky, plnenie zákona ako normy spásy. Obava, kde nájsť milostivého Boha. Sloboda je v tom, že hriešnik prijíma s vďakou, čo mu povedal milostivý Boh v Kristovi Ježišovi: Milujem ťa.

Solus Christus – Jedine Kristus je ústredné heslo reformácie. Ono nám hovorí, že všetko za nás vykonal náš Spasiteľ. Božiu spravodlivosť sme nemohli naplniť. Jeden jediný ju naplnil, Pán Ježiš Kristus.

Keď Martin Luther pochopil to, čo predtým spoznal apoštol Pavol, už spolu s Pavlom nechcel vidieť nič pri sebe a pri

zverenom stáde okrem Ježiša Krista, toho ukrižovaného. Preto sa odhodlal k veľmi odvážnemu a riskantnému kroku. Postavil sa moci stredovekej cirkvi a hlboko v ľudských mysliach zakorenenému záslužníctvu. Aj dnes, hoci sme sa už dostatočne dlho učili ospravedlneniu z milosti, počujeme na jednej strane o stále živých odpustkoch ako moci spasenia a na druhej strane o záslužníctve duchovnej premeny pred Pánom Bohom. Kristus svojím životom pod zákonom a zástupnou smrťou nás vykúpil z moci hriechu a diabla. Oslobodení do slobody dietok Božích nedajme sa teda zapriať zase do jarma otroctva zákona.

Ak konáme akékoľvek skutky, ktorými chceme nahradiť Kristovu spravodlivosť z kríža, odlučujeme sa od Krista, vypadli sme z milosti. Keď tieto slová písal apoštol Pavol kresťanom do Galácie (patrieli tam zbory Antiochia, Ikonía, Lystra,

Derbe), mal pred očami tých, ktorí prišli po ňom a začali hlásať iné evanjelium. Hovorili, že viera v Krista je potrebná ku spásu rovnako ako zachovávanie židovského ceremoniálneho zákona. Pavol im píše list, aby napravil Galatských a pripomenul im, že jedine viera v Kristovu zásluhnú obeť a viera v zaslúbenia Božie spasí hriešnika. Od smrti Ježiša Krista a Jeho zmŕtvychvstania ustúpil vek nemohúcnosti a nastúpil vek Božieho synovstva. Pavol to Rímskym vysvetlil takto: „A my vieme, že milujúcim Boha, povolaným podľa rady Božej, všetky veci slúžia na dobro. Lebo ktorých Boh vopred poznal, tých aj predurčil na podobu obrazu svojho Syna, aby On bol prvorodený medzi mnohými bratmi. A ktorých predurčil, tých aj povolal; a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil.“

V čom je teda naše poslanie? Pavol píše: „V Kristovi Ježišovi totiž ani obriezka ani neobriezka nemá moc, ale viera činná skrze lásku.“

Samozrejme, lásku nemôžeme vynechať. Podstatou Pána Boha je láska a kto miluje, z Boha sa narodil. Z lásky postavil

Spasiteľ hať proti zlobe sveta a hriechu.

Nuž tak, aká je tá naša láska? Mala by byť pokorná, poslušná, naplnená radosťou, pokojom, zhovievavosťou, nežnosťou, dobrotou. Mala by byť verná, krotká, zdržanlivá, ďakujúca Pánovi za Jeho dobrodenie v skláňaní sa k bližným. Nemala by stavať hrádze okolo seba a tak sa vyľučovať zo spoločenstva bratov a sestier. Mala by byť štedrá.

Počuli ste vtip o zomieraní našich slovenských peňazí? Päťstovka sa vystatovala pred päťdesiathaliernikom, že ona určite príde do neba, lebo ju všetci mali radi. Do neba vraj Peter pustil päťdesiathaliernik, lebo ten bol často v kostole, ale päťstokorunáčka nie. Konanie v láske a štedrosti je najlepším evanjelizátorom, ktorý privádza iných k Pánovi. Aby sa Mu dali zachrániť a bolo im dobre v spoločenstve veriacich.

Keď Martin Luther videl cirkev Kristovu stále sa reformujúcu, myslel aj na neustálu reformu – nápravu veriacich, aby neustrnuli vo viere a nevrátili sa nazad do otroctva zákona.

Slavomír Gallo
ev. a. v. farár vo výslužbe

Svätovánska MUŠKA

Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky
a vebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach.

Detská príloha zborového časopisu

Ev. podľa Matúša 5,16

Keď sa Pán Ježiš narodil, anjeli oslavovali Pána Boha a volali...

(Slová v kruhu usporiadaj do vety. Jedno chýbajúce slovo nájdeš v osemsmierovke.)

ANJEL, ZNAMENIE,
RADOSŤ, PASTIERI,
SLÁVA, ZÁSTUPY,
PÁNOV, VOLALI, SPASITEĽ,
POKOJ, STRACH, STÁDO,
CHVÁLILI, OBŇÔCKA,
JOZEF, MÁRIA, KRISTUS

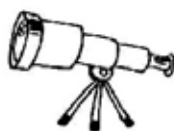
S	P	A	S	I	T	E	L	M	V
U	A	N	L	L	O	Ý	S	Á	O
T	S	J	Á	A	B	S	F	R	S
S	T	E	V	L	N	T	E	I	Y
I	I	L	A	O	Ŏ	Á	Z	A	P
R	E	P	T	V	C	D	O	S	U
K	R	Á	P	O	K	O	J	T	T
E	I	N	E	M	A	N	Z	R	S
Ť	S	O	D	A	R	I	A	A	Á
CH	CH	V	Á	L	I	L	I	CH	Z

Narodenie Pána Ježiša sprevádzal zvláštny jav...

(Aký to bol jav, zistiš tak, že z každého stĺpca vyberieš jedno slovo, ktoré doň nepatrí. Slovo daj do správneho tvaru a vetu zapíš do prázdneho obdĺžnika.)

SPIEVAŤ	KOŠEĽA	SA	ÚSMEV	OČI
HRAŤ	NOHAVICE	RÝĽ	ZJAVIŤ	UŠI
NA	KABÁT	LOPATA	PLAČ	HVIEZDA
CHODIŤ	VÝCHOD	MOTYKA	KRIK	NOS

Novú zbadali ,keď oblohu.
(Chýbajúce slová nájdí medzi obrázkami v rámečku.)

Predtým, ako prišli mudrci k narodenému dieťaťu, navštívili...

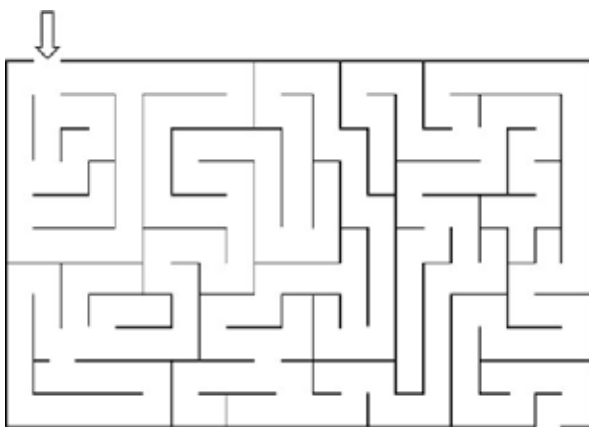
(Vylúšti tajničku a dokončíš vetu.)

[illegible]

1. Muž, ktorý zabil svojho brata
2. Mama Pána Ježiša má meno...
3. Mojžišov brat sa volal...
4. Miesto, na ktorom sa narodil Pán Ježiš
5. Prvá žena sa volala... Pána Ježiša...
6. Eden znamená rajska ...
7. Mesto, v ktorom sa narodil Pán Ježiš
8. Saul, Dávid a Šalamún boli...
9. Mudrci priniesli tri dary: ..., kadidlo a myrhu
10. Koľko máme Božích prikázaní?
11. Meno anjela, ktorý Márii zvestoval narodenie
12. Anjel je Boží ...
13. Zachariášova manželka

Hviezda viedla mudrcov k Pánovi Ježišovi.

(Pomôž mudrcom nájsť správnu cestu.)

Z riešiteľov úloh z čísla 2/2018 sme vyžrebovali troch výhercov:
1. Michaela Kováčiková 2. Vivien Javošová 3. Mia Majerčíková.
Výhercom blahoželáme. Budú odmenení vecnou cenou.

Riešenia nových úloh môžete doručiť na adresu: Ev. a. v. farský úrad, Starojánska 127, 032 03 Liptovský Ján. Z úspešných riešiteľov opäť vyžrebujeme troch výhercov, ktorí dostanú hodnotné odmeny.

Bratislava 4. 7. 2018
Zn.:1656/2018 – 1. 4. 1

Vážení členovia Zborových spevokolov CZ Liptovský Ján !

Chceme sa vám poďakovať za vašu ochotu a záujem prísť a poslúžiť svojimi darmi na VI. evanjelických dňoch, ktoré sa konali v dňoch 29. 6. – 1. 7. 2018 vo Zvolene. Ďakujeme vám za spoluprácu pri príprave tejto akcie aj za aktívne zapojenie do programu. Prispeli ste tým k bohatej ponuke pre účastníkov VI. ECD. Ďakujeme, že ste dôstojne reprezentovali našu cirkev a aj vďaka vášmu pričineniu bola vytvorená vynikajúca atmosféra a pravé spoločenstvo veriacich.

Prajeme vám, aby vám Otec nebeský vynahradil svojím požehnaním vašu obetavosť, ústretovosť a všetko, čo ste pre VI. ECD urobili. Veríme, že aj vaším pričinením si účastníci odniesli pekné a požehnané zážitky, ktoré im ostanú ako milá spomienka na spoločenstvo veriacich bratov a sestier. Ďakujeme za spoluprácu. S bratským pozdravom

Miloš Klátik
generálny biskup ECAV na Slovenku